

aperte sequitur, quod pater retinet predictum usumfructum post mortem filii, text. in Authent. de hæred. ab int̄est. venient. S. 1. incipit: Si quis igitur, collat. 9. & in expresso istam sententiam & conclusionem tenent DD. in predictis locis: tenet etiam Gloss. ordinaria in leg. 3. Cod. de Usufruct. & ibi communiter DD. Gloss. in leg. 2. Cod. de bonis maternis, in verb. Defuncto, Gioss. in leg. fin. Cod. de Sentent. pass. in verb. Paire. Angel. de Aret. in §. Praferuntur, Inſtitut. ad Tertull. 1. column. versic. Ad intellectum hujus, §. &c. Nec obstat predictis juribus & communis opinioni si dicatur, quod patria potestas est principalis & immediata causa acquisitionis usumfructus, ut supra dictum est: sed illa cessat & extinguitur per mortem filii; ergo per consequens tollitur & extinguitur usumfructus quæsusus patri: Quia notabiliter & subtiliter respondeo, quod patria potestas bene requiritur à principio tempore acquisitionis, non tamen requiritur ex post facto tempore durationis: & sic patria potestas consummavit effectum suum tempore acquisitionis usumfructus; unde licet postea cesseret & finitur, non tamen cessat nec finitur usumfructus retro semel quæsusus: & in expresso istam rationem ponit Bald. in dict. leg. 3. Cod. de Usufruct. pro qua sententia & ratione, licet ipsi non allegent, facit bonus text. in leg. Si est qui animo. ff. de Acquend. posses. ubi habetur, quod licet in querenda possessione requiratur animus; tamen postquam semel est quæsita, non requiritur in eo conservanda & retinenda: text. in leg. Parre furioso, versic. Nam furiosus. ff. de His qui sunt sui vel alien. iur. tibi habetur, quod licet furiosus non possit contrahere matrimonium propter defectum consensus; tamen post matrimonium jam contractum si superveniat furor, retinetur & conservatur matrimonium: text. in leg. Judex datus, & in leg. Cum prator. ff. de Jud. ubi habetur, quod licet furiosus non possit de novo creari judex; tamen bene potest conservare & retinere jurisdictionem semel quæsitan: text. in leg. Item illa. S. Quod adjicitur. ff. de Constit. pec. text. in leg. Sicut, §. fin. in fin. juncta gloss. & communis opinione. ff. Quod cu-jusque univer. nomin.

6. Prædicta tamen limita & intellige, quando

usumfructus, sicut de jure communis: Sed dé-

(x) Sic etiam hanc legem intelligit Bæz. de decima tutorum, cap. 4. num. 19. Azeved. in leg. 9. titul. 1. lib. 5. Recopilat. num. fin. Quod usque adeo procedit, ut in conscientia foro teneatur pater usumfructum totum restituere filio velato; quia cum lex haec justa sit honesta & sancta, & in favorem quodammodo matrimonii, ut ejus onera sustentari valeant, meritò in fato conscientiae obligat; cum similis legis, proprietas haec sit, ut testatur: Soto lib. 1. de Justitia & iure, quæst. 6. art. 4. & in specie id tenet etiam Gregor. in leg. 5. tit. 5. partit. 6. gloss. magni. colum. 2. Azeved. in leg. 9. titul. 1. lib. 5. Recopilat. num. 20.

bium notabile esset, si pater emanciparet filium, & posteā contraheret matrimonium, an pater amittat illam partem usumfructus sibi jam quæsitam? Et credo quod sic, argumento hujus legis quia si eo casu, quo filius est in potestate, & contrahit matrimonium, consequitur totum usumfructum, & pater nullam partem sibi retinet; ita eodem modo, quando erat emancipatus, & acquisiverat dimidiam partem usumfructus, illam debet perdere & amittere, & filio applicare, cum militet & habeat locum eadem ratio, pro sustinendis oneribus matrimonii. (u)

Item etiam tertio infero, quod si filius exeat de potestate patris per dignitatem episcopalem, vel patritiam, vel consularē, vel ex alia ex causis quas diximus in lege precedenti, non amittit pater usumfructum quem habebat in bonis filii, nec partem ejus, per predicta: imo si ante talem dignitatem filius habuit aliqua bona adventitia, in quibus pater habuit usumfructum, talis usumfructus durabit patri, etiam post talem dignitatem adeptam, per quam filius fuit liberatus a patria potestate.

7. Advertendum tamen, quod videtur, quod si filius habet bona adventitia, & est factus Clericus, indistincte efficitur dominus eorum, & pater amittit usumfructum eorum. Item etiam, si postquam est factus Clericus acquisivit aliqua bona, modò intuitu Ecclesiæ; modò non, pleno jure acquiruntur sibi, & pater nullum habet in eis usumfructum: ita probat text. singularis in cap. Quia nos, de Testam. ubi dicitur, quod filius liberè potest disponere de bonis, quæ sibi obvenerunt ex successione patris vel matris, vel consanguineorum, vel ex contractu, vel artificio suo: cuius verba sunt: Quia nos, & infrà: quod licet Clericus de his que paterna successio-nis vel cognitionis intuitu, aut de artificio sunt adepti, seu dono consanguineorum aut amicorum, non habito respectu ad Ecclesiam pervenerunt ad ipsos, liberè disponere valeant: de his tamen, quæ consideratione Ecclesia, nullum de jure possunt facere testamentum, & ibi ad hoc expressè notat & commendat Hostiens. Joan. Andr. Card. Ant. Abb. Panorm. Anch. Imol. Barbat. & communis.

Nec

(u) Quod etiam dubium tractat Matienz. in dict. leg. 9. titul. 1. lib. 5. gloss. 2. num. 3. & idem mecum resolvit Azeved, ibid. num. 1.

(x) Idem tenet Gregor. in leg. 13. titul. 1. part. 7. verb. Que est à en poder. Pinell. in leg. 1. Cod. de Bonis maternis, 1. part. num. 44. Perez in leg. 1. titul. 2. lib. 5. Ordinam. gloss. 1. colum. 1. versic. Intellige tamen, fol. 62. Tell. in leg. 5. num. 3. & 4. suprà cum aliis quos refert & sequitur Velazq. de Avend. in dict. leg. 5. gloss. fin. per totam. Matienz. in leg. 4. titul. 4. lib. 5. Recop. gloss. 3. num. 3. & gloss. 4. per totam, licet contrariam tenuerim in dict. leg. 6. Taur. num. 14. quam defendit Azev. in dict. leg. 4. tit. 4. lib. 5. Recopilat. n. etiam 14. hanc etiam tenet Covarrub. in cap. Quia nos, num. 2. de Testam. Perez in leg. 1. titul. 3. lib. 1. Ordinam. colum. 112. versicul. Anton. Gomez, ad Legem Taur.

Aaaa 2

Quid

Nec obstat textus capitalis, in quo se fundant prædicti DD. in dict. cap. Quia nos. Quia debet intelligi mortuo patre, & ibi probat text. in Authent. ingressi, Cod. de Sacrosanct. Eccles. & in leg. Si adoptavero. ff. de Precario. Nec obstat, etiam quod ipse vel alter fructarius efficiatur capite diminutus: Quia ista non est propriæ capitatis diminutio mortis civilis vel naturalis propter delictum, sed quoad mundum tantum, maximè quod hodiè non patitur quis capitatis diminutionem nisi per mortem naturalem, non verò per civilem, ut in Authent. Sed hodie, Cod. de Donat. inter vir. & uxor. Non obstat etiam quod fructarius non possit usumfructum alienare: Quia illud est verum & procedit si alienat ipsum jus ususfructus; secus verò si ipsam commoditatem & perceptionem fructuum: unde in nostro casu illa tantum transit in monasterium, argumento text. in leg. Arboribus, versic. Si fructarius, ff. de Usufruct. & in leg. Necessarij, §. fin. ff. de Peric. & commod. rei venditæ, cum simil. unde ipsum jus & substantia ususfructus residet apud monachum, commoditas verò transit ad monasterium; & finietur per mortem naturalem ipsius monachi, argumento text. in leg. Peto. §. Prædium. ff. de Legat. 2. text. in leg. Cum pater. §. Hereditatem, el 1. eodem titul. text. in leg. Ex facto. §. Ex facto. ff. ad Trebel. text. in leg. Statius Florus. §. Corn. Felic. ff. de Jure fisc. text. in leg. Si postulaverit. §. Jubet. ff. de Adulter. text. in leg. Si fil. fac. la 2. ff. de Donat. causa mort. text. in leg. fin. Cod. de Usufruct. text. cum materia in leg. Lex rectigali. ff. de Pignorib. & in expresso isto fundamento & consideratione istam sententiam & conclusionem tenet Gloss. ordinaria, in Authent. ingressi, Cod. de Sacros. Eccles. in gloss. magna, in fin. & ibi Petr. de Bellaper. 8. column. versic. Sed pone in difficultiori. Odofred. 7. column. versic. Sed de uno quaro quod si ingrediens, &c. Cin. penult. column. n. 12. Bartol. 8. column. num. 42. Alb. 6. column. num. 10. Bald. 5. column. num. 12. Paul. fin. column. Saly. final. column. Gloss. ordinaria in Authent. Jas. fin. column. & quæst. idem est, Cod. de Bonis quæ liber in gloss. 1. quæst. 2. Specul. in titul. de statu Monachorum, §. 1. versic. 46. queritur, Alberi. in leg. Si postulaverit, §. Jubet, ff. de Adulter. Abb. Panorm. in cap. final. extra, de pignor. 2. column. num. 2. ubi dicit hanc esse communem

Quod tamen privilegium, & vide etiam quæ dixi in leg. præcedent. ad principium, ibi: Per contractum matrimonii.

(y) De hac quæstione vide latè Suar. in quæst. Majoratus, num. 31. usque ad fin. Gregor. in leg. 5. gloss. magn. in princ. titul. 17. part. 4. Covarrub. in cap. Quia nos, 2. de Testam. num. 2. Palac. Rub. in Rubr. de Donat. inter virum, §. 42. n. 79. Matienz. in leg. 9. titul. 1. lib. 5. glos. 1. num. 12. cum aliis quos ipsi referunt.

nem opinionem. (z) Verum tamen est, quod ista sententia & conclusio clare procedit in alio quilibet fructuario: secus verò est in patre qui habet usumfructum in bonis adventitiis filii ratione patriæ potestatis; quia si ingrediatur religionem, amittit usumfructum, vel saltem mediocritatem ejus, cùm factō suo filius efficiatur sui juris: argumento text. in leg. Cū oportet. §. Cum autem, Cod. de Bonis quæ liber, cujus verba sunt: Sin autem res sibi memorato modo acquiescas parens noluerit tenere, sed apud filium aut filiam vel alias deinceps personas reliquerit, nullam post obitum ejus licentiam habeant heredes alii patris, aut, vel proavi, eundem usumfructum, vel quod ex hoc ad filios famil. pervenit, utpote patri debitum sibi vendicare, sed quasi diurna donatione in filium celebranda, qui usumfructum detinuit, quem patrem habere oportuerat, ita causa intelligatur ut eundem usumfructum post obitum patris ipsi lucretur. Et in tantum hoc est verum, ut talis donatio & remissio statim valeat inter patrem & filium in potestate, nec requiratur morte patris confirmari: ita aperte probat text. ibi, & ad hoc notat & commendat ibi Bartol. Cin. Angel. Paul. & communiter DD. & reputat singularem & unicum Bald. in §. Non autem, ejusdem leg. 1. column. num. 3. illum etiam text. ad hoc notat & commendat Bartol. in leg. Frater à fratre. ff. de Cond. indeb. penult. column. in fine, & ibi communiter alii DD. Bald. in leg. 2. Cod. de Inoffic. donation. 3. opposit. & ibi communiter DD. & ista opinio & conclusio est vera & communis, licet Gloss. in dict. §. Sin autem, teneat contrarium, imo quod requiratur per mortem patris confirmari, sicut alia quævis donatio: & idem tenet Azor. in Summa illius titul. column. 1. num. 3. Gloss. ordinaria in dict. leg. 2. Cod. de Inoffic. don. Nec obstat si dicatur, quod donatio inter patrem & filium non valet, sed morte confirmatur, ut in leg. Donationes quas parentum, Cod. de Donat. inter vir. & uxor. cum simil. & dixi latè in leg. 17. suprà istis ll. Taur. Quia

(z) Hanc eamdem sententiam tenet Rosell. n. 18. in Authent. ingressi, Guido Pap. dec. 473. n. 4. & expressius dec. 595. ubi dicit ita judicatum Cœpol. cons. 22. num. 4. Socin. cons. 10. num. 20. lib. 1. ubi hanc communem sententiam dicit: Crot. in leg. Gallus. §. Et quid si tantum, num. 30. & novissimè latèque Pinell. 1. pet. de Bonis maternis, à num. 49. usque ad 50. & 51. cum pluribus aliis quos refert. Quam etiam opinionem defendit Matienz. in leg. 9. titul. 1. lib. 5. Recoplat. gloss. 2. num. 2. licet contrariam opinionem, scilicet per ingressum religionis patrem usumfructum amittere, tenuerit Martin. Syllanian. quem Cin. refert in Authent. ingressi, Cod. de Sacros. Eccles. ubi etiam Saly. eamdem tenet num. 10. ad fin. & iterum in Authent. idem est, Cod. de Bonis quæ liberis, ubi hanc communem opinionem dicit; quam etiam sequitur Jas. in dict. Authent. ingressi, num. 48. & Riminald. in §. 1. num. 148. insit. per quas personas, Covarrub. in cap. 2. num. 8. de Testam. Hyppolit. singulari. 668. Gregor. in leg. 5. titul. 17. part. 1. gloss. magn. ad medium. Sed mea opinio prior est & receptior, in praxi servanda, prout servari consuevit, & contrariae opinionis fundamentis satisfacit Pinell. ubi suprà.

(A) Et ita resolvit Tellus Fernand. in leg. 17. Taur. num. 57. Et utrum donatio hæc sit, necne? tradit Matienz. ubi suprà, & Tellus, Petr. Dueñ. in regul. 217. limitat. 3. idem Tellus in leg. 17. num. 63. idem tenet Matienz. in leg. 1. titul. 6. gloss. 4. num. 18. & 19. lib. 5. Recop.